

Вісник Молодіжний

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №82 (107) ВЕРЕСЕНЬ 2017 РОКУ

ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

ВІТАЮ З ОСВІТЯНСЬКИМ СВЯТОМ!

Свято для людей, які закладають основу для майбутнього покоління, воістину є всенародним. Від того, хто виховує, навчає, формує світогляд, залежить благополуччя родини і в цілому держави.

Незважаючи на надзвичайно великі труднощі в країні, уряд знаходить можливість сьогодні покращити матеріальне становище педагогічних працівників, продовжує реформування освітньої галузі.

Хочу привітати з професійним святом усіх, хто самовіддано працює на цій нелегкій ниві, хто постійно віддає себе благородній справі, не рахуючись з часом, а інколи і здоров'ям, робить святу роботу.

Тож, бажаю усім Вам, шановні колеги, терпіння та витримки, вдячних та розумних учнів, відчуття гордості, що Ваша праця залишає вагомий слід в серцях та душах Ваших учнів, а разом з тим і робить міцнішою нашу державу.

Міцного здоров'я Вам та Вашим родинам, творчого натхнення, взаєморозуміння, щоденних перемог, щирої вдячності від людей та достойної винагороди за Вашу нелегку працю у вихованні та формуванні світогляду молодого покоління! Зі святом!

**З повагою,
директор ДПТНЗ «ВМВПУ» О.Д.Дмитрик**

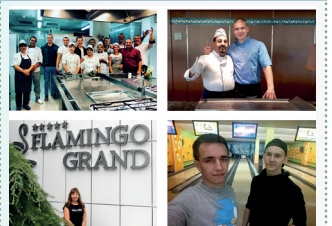
Читайте у номері:

Інновації навколо нас – с.4

Екскурсія на кондитерську фабрику «Рошен» – с.5

На практиці у сонячній Болгарії – с.8-9

Спортивна гордість ВМВПУ-2017 – с.14

Незламна та красива душею – с.15

До сторіччя Профспілки

**Із полум'ям в серці, в країні розвою
В думках про освіту та вчительську долю.**

Профспілка працівників освіти і науки на сьогодні є найбільшою громадською організацією області та однією з найкращих профспілкових організацій країни. Профспілка освітян уже 100 років стоїть на варті захисту інтересів профспілчан. Основна мета профспілки – захист працівників.

Важливим напрямком роботи є надання безкоштовної юридичної допомоги членам профспілок. Саме юридичній службі ми завдячуємо за повернення коштів за престижність, виплату заборгованості заробітної плати, за надання консультацій та допомогу у захисті прав при незаконному звільненні працівників.

Значна і результативна робота проводиться щодо організації оздоровлення і відпочинку членів профспілок. Керманцем освітньо-профспілкового руху є голова Вінницької організації Профспілки працівників освіти і науки Сергій Георгійович Пугачов, який пройшов шлях від простого члена освітньої профспілки до голови обласної організації.

Робота первинної профспілкової організації працівників Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища орієнтована на гарантування зайнятості, максимальне забезпечення соціально-побутових та соціально-культурних потреб працівників та членів їхніх сімей.

Ці завдання реалізуються спільно з адміністрацією на основі колективного договору між директором О.Д. Дмитриком та профспілковим комітетом. Пріоритетом

нашої профспілкової організації є соціальний захист. Ми спільно з обласною профспілкою освіти і науки вирішуємо питання, пов'язані із захистом членів профспілок, застосовуємо різні форми й методи роботи. У роботі вдаємося до аналізу типових положень чинного законодавства, стимулюємо наших працівників за значні досягнення та впровадження новітніх технологій в навчальний процес педагогічною премією.

Вінницька обласна організація є ініціатором багатьох акцій протесту, представники нашої профспілкової організації були їх учасниками. Поряд із профспілкою працівників створено учнівський профком, який надає захист та допомогу учнівській молоді. Профспілчанам потрібно пам'ятати, що лише, коли ми разом, нас не можна подолати. Адже ми можемо ставити вимоги, звертатися до різних установ і нас почують, бо разом ми є потужною силою.

Із цього можна зробити висновок, що обласна організація профспілки дбає не тільки про вирішення соціально-економічних питань, а й про духовний та фізичний розвиток профспілчан, що є гарною мотивацією членства в профспілці.

Шановні профспілчані, прийміть найщиріші вітання з нагоди свята. Дозвольте висловити вдячність за високий професіоналізм, відданість своїй справі і готовність завжди прийти на допомогу. Бажаю всім Вам прихильної долі, вагомих здобутків, міцного здоров'я, миру та злагоди в родинах, невичерпної енергії, професійної удачі.

**Л.М. Захарчук, голова ППО ДПТНЗ
«Вінницьке МВПУ»**

Осінні етюди

Поглянь навколо — барвисте море...
Яка палітра та розмаїття неозоре! —
Стрімкий політ художника руки
І настрою невпинної ріки.

Зітканий килим та так майстерно!
Важливо все, і що було мізерно,
Чарує погляди яскраве диво —
Митець-художник все створив красиво.
***

Звучить розкішна мелодія осені.
Барвистим килимом вкрилася земля.
Ключ журавлиний в ранковій просині
Курличе, прощаючись з літом, здала.

Милують око яскраві квіти,
Ліси, озера, родючі поля...
І щедру осінь так люблять діти,
В вінку із айстр і жоржин земля.
***

Пора осіння нечувано багата:
В піснях оспівана, в думках мислителя,
Гостинно вшановує славетні свята
І серед них — величний День учителя!

Щиросердно зичу вчителям достатку,
Злагоди, терпіння в домі чи квартирі,
Плідно проростати кожному зернятку
У любові, вірі, доброті і мирі!

**Н.П.Січкоріз, завідувач
бібліотекою**

Одним з найбільших професійних свят усіх працівників освіти завжди був і залишається улюблений нами ще зі шкільних часів – День вчителя.

Багато хто називає професію вчителя особливим покликанням і з цим не можна не погодитися, адже враховуючи масу складнощів, що встають перед учителями кожен день, мимоволі задаєшся питанням: як учителю вдається, не зважаючи на скромну матеріальну заробітну плату, справлятися з таким ве-

личесним психологічним навантаженням, залишаючись при цьому людиною мудрою і толерантною, чуйною і відповідальною, впевнено і послідовно ведучи свою вірну освітню лінію в нашому житті.

Для народів колишнього Радянського Союзу особлива повага до професії вчителя була оголошена і закріплена на державному рівні ще з 1965 року. Тоді педагогів і вчителів вшановували в кожному першу неділю другого осіннього місяця.

Продовження на стор.2

Вчитель у наших серцях

Вчитель у наших серцях

Продовження. Початок на стор. 1

Традиція щирого, особливого і шанобливого ставлення до викладачів будь-якого рангу, звичайно ж, не обмежується привітаннями та побажаннями, які звучать на їхню адресу в цей день.

Кожна наша перемога або досягнення в будь-якому освітньому процесі, до якого ми маємо відношення, так чи інакше є перемогою або досягненням і наших вчителів.

Підтримуючи цю добру традицію, у професійне свято працівників освітньої системи – День вчителя, ми поспішаємо приєднатися до привітань на адресу всіх педагогів. Бажаємо Вам міцного і непохитного здоров'я, трепетного ставлення до Вас від Ваших учнів і найкращих успіхів у будь-якому освітньому процесі, до якого нас приводить наше багатогранне життя!

Зі святом Вас!

Дмитро Цвігун, учень групи №6

Якби не було вчителя...

Учитель – унікальна професія, поза часом, модою і географією, професія, що має тисячолітню історію, одна з найшанованіших у суспільстві.

У кожної людини, що живе на землі, є або були вчителі. Учитель був у будівельника і президента країни, у кухаря і математика, у кравчині та космонавта. Учитель – це набагато більше, ніж просто професія, це стан душі і бажання передавати свій досвід іншим людям! Учитель – це людина, яка з раннього дитинства знаходиться поруч, допомагає дізнатися нове, розкрити здібності, знайти свій шлях. Педагог першим помічає і перші успіхи, і перше кохання. Він працює з однорічними малюками дитячого садка, підлітками, студентами, і навіть з тими, хто, вже маючи стаж, хоче підвищити кваліфікацію. Тільки під чуйним керівництвом вчителів кожна дитина стрімко розвивається, отримує знання і вчиться їх використовувати.

На сході слово «учитель» пишуть з великої літери, висловлюючи глибоку повагу і шану до людей цієї професії. Дійсно, справжній учитель – це не тільки людина, яка вчить дітей наукам, він сам – приклад для наслідування у

всіх сенсах. Виховання гідного молодого покоління – це місія, це мета життя кожного вчителя. Справжній педагог – це не просто людина, яка повністю віддає себе дітям. Учителем стати неможливо, ним треба народитися!

Покликання справжнього вчителя в тому, щоб не тільки дати людині освіту, а й зберегти головне – людяність, передати своїм учням кращі ідеї людства для того, щоб вони стали особистостями мислячими, самостійними, творчими, духовно багатими. Робота вчителя вимагає колосального терпіння і постійного професійного вдосконалення, її значення для розвитку суспільства неможливо переоцінити. Праця педагога заслуговує глибокого визнання та подяки. Кожна людина починає свій шлях у велике життя з першого уроку, на якому вчителька розповідає, що ж чекає дитину в майбутньому.

Тож, ми дуже вдячні викладачам, які працюють і віддають нам усе найкраще: час, увагу, тепло сердець, розуміння, чуйність, мудрість, співчуття та любов. Зі святом, дорогі наші викладачі!

Валентин Ядвіжин, учень групи №4

1 жовтня – Український День вчителя

У 1994 році Президент України підписав указ про відзначення Дня вчителя у першу неділю жовтня. Привітання педагогів на честь свята проводяться напередодні у всіх закладах освіти України.

Професійне Міжнародне свято працівників освіти було засновано ЮНЕСКО в 1994 році.

День працівників освіти покликаний привернути увагу до становища вчителів у суспільстві, їхньої ролі в освіті та розвитку. Вчителі – це наставники майбутніх поколінь, які першими відкривають їм шлях у доросле та самостійне життя. Більше 100

країн у світі відзначають День вчителя, тому саме це свято можна з упевненістю назвати Міжнародним.

День вчителя – свято квітів, привітань, яскравих емоцій, захоплення та вражень, святкові концерти, які повсякчас готують самі учні для своїх викладачів, майстрів та класних керівників.

«День вчителя – свято, яке залишається з нами назавжди» – пише урядовий портал.

На сьогодні в Україні нараховується майже 860 тисяч педагогів, вихователів, майстрів виробничого навчання, науково-педагогічних працівників і управлінців. Ці люди виховують більше мільйону дошкільнят, навчають близько п'яти мільйонів школярів, викладають майбутню спеціальність та професію майже трьом мільйонам студентів країни.

Зі святом Вас, шановні працівники освіти!

Владислав Богуневич, учень групи №6

Пам'ятаю свій перший робочий день вчителя, коли перейшовши за поріг кімнати майстрів, я сіла за своє робоче місце. Як сьогодні пригадую той день, метушню, галас, сміх, пояснення учнів...

Мені це все здавалося дивним, адже роботу майстра виробничого навчання я уявляла по-іншому. Мабуть, якби не підтримка та дружня сімейна атмосфера в кімнаті майстрів, мені було б важко працювати на посаді майстра виробничого навчання. Тому, що б не казали, працювати майстром цікаво, ти завжди спілкуєшся з дітьми, переймаєшся їхніми проблемами, допомагаєш їм їх вирішувати, береш приклад з колег, які є професіоналами своєї справи, цікавими особистостями, творчими людьми. Адже таким має бути майстер виробничого навчання, і такими є ми, оскільки люди без таких здібностей у нашому навчальному закладі не з могла б працювати.

На шляху оволодіння педагогічною майстерністю я зрозуміла, що людина, передусім, має хотіти стати вчителем, майстром виробничого навчання, в неї має бути ба-

жання вчити, спілкуватися з дітьми. І, якщо найголовнішими ліками в цьому складному житті для людини, головною радістю її існування може стати спілкування з дітьми, тоді є у Вас талант учителя.

Прокинувшись у День учителя, педагог швидше думає

подальших творчих звершень.

Я із величезним задоволенням хочу привітати з професійним святом всіх майстрів виробничого навчання і, зокрема, нашу «кімнату майстрів».

Дорогі майстри виробничого навчання, з Днем учителя Вас! Нехай Ваша нелегка, але така важлива справа цінується, шанується і щедро винагороджується. Нехай крупіці знань, з яких формується повноцінний розумовий багаж, міцно осідають в головах Ваших здібних учнів. Нехай світло, яке Ви вкладаєте в їхні серця, запалює зірки, а Ваша доброта повертається Вам сторицею. Упевнена, що і надалі Ваша діяльність буде спрямована на зміцнення престижу професій, розвиток освіти. Бажаю Вам здоров'я, удачі, здійснення мрій, фінансового благополуччя, якомога більше радості в житті, талановитих і працездатних учнів, які подарують Вам позитивні емоції і віру в майбутнє.

Нехай промені Вашого сонця завжди освітлюють шлях до кращого...

А.М. Педоренко, майстер виробничого навчання

Світлі побажання

про те, що треба на роботу, аніж про те, який сьогодні день. А вже прийшовши до навчального закладу, починає відчувати неймовірне хвилювання: директор скликає на п'ятихвилинку, звідусіль лунають привітання, короткий робочий день, а в кінці – сюрприз від учнів – святковий концерт. Ось так у нас в училищі відбувається відзначення Дня вчителя. Лунають щирі привітання від директора О.Д. Дмитрика, заступника директора М.М. Тютюнника, від колег, учнів, від батьків. Кожне вітання окриляє, підбадьорює, додає сил для

ІННОВАЦІЇ НАВКОЛО НАС

13 вересня 2017 року за підтримки Лівобережного міжрайонного центру зайнятості м. Вінниці в конференц-залі ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне ВПУ» відбулась реалізація проекту «Лабораторія бізнес-моделювання».

Програма «Лабораторії бізнес-моделювання» розроблена громадською організацією «Основа» із Житомира, як навчально-прикладний проект для учнівської молоді. Представником програми у Вінницькій області виступає Молодіжна ліга розвитку підприємництва. Його фундатором є об'єднання громадських організацій та підприємців ТОВ «Група «Мирів», створене для реалізації інноваційних соціальних бізнес-проектів, що сприяють розвитку малих і середніх підприємств, місцевих громад і зайнятості талановитої молоді, а саме: консультант з розвитку бізнесу Сергій Ямковенко і тренер Ірина Кононова.

У бізнес-тренінгу взяли участь заступник директора з навчальної роботи Світлана Гаврилівна Корженко, викладачі навчально-тренувальної фірми «Перлина Поділля» та учні груп №33 та №48, що навчаються за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність».

Мета заходу – допомога талановитій молоді знайти своє покликання та реалізувати себе як професіонала, налагодити власний бізнес. Зустріч дала можливість навчитися ефективно подавати себе як особистість, розвинути необхідні ділові навички та наблизитися до здійснення власної мрії.

Завдання для учнів полягало у тому, щоб вони самостійно за обмежений час створили електронні презентації і креативно презентували власні ідеї майбутнього бізнесу.

На початку тренінгу Ірина Кононова розповіла про цілі, які ставить перед собою компанія, та запропонувала кожному озвучити свою мрію або ціль в житті.

За допомогою тесту «Ваше відношення до життя» тренер дала можливість учасникам переглянути своє ставлення до себе та оточуючих і, таким чином, налаштувала присутніх на позитивне сприйняття висвітленої теми та бажання співпрацювати для подальшого використання набутого досвіду та інформації в досягненні цілей.

Далі консультант з розвитку бізнесу Сергій Ямковенко запропонував учням структуру презентації, виклав вимоги та

вказав час для підготовки і виконання завдання.

Оцінювання проектів проводилося групою інвесторів, до якої увійшли: Сергій Ямковенко, Ірина Кононова, представники центру зайнятості і педагоги навчального закладу.

Автори найперспективніших проектів отримали сертифікати на 20 годин консалтингу від Сергія Ямковенка. Усі інші учасники тренінгу отримали символічні подарунки від Лівобережного міжрайонного центру зайнятості.

Учасники тренінгу висловили вдячність представникам ТОВ «Група «Мирів» за цікаву, доступну і корисну інформацію

отриманні прибутку, але й привертали увагу інвесторів до осучаснення медичних послуг в Україні».

Світлана Щенявська, учениця групи №48

«Усі учасники були оригінальні та переконливі, проявили свій рівень обізнаності в даній сфері. Емоції переповнювали, особливо під час презентації свого проекту про «ВелоКафе», але бажання донести свою ідею до інвесторів було вище усіх хвилювань».

Надзвичайно приємно і неочікувано було отримати сертифікат «20 годин консалтингу» для розвитку нашої ідеї в реаліях у місті Вінниці».

Надія Галайчук, Юлія Голубенко, учениці групи №48

«Завдяки даному заходу я себе спробувала в ролі бізнес-леді. Засвоїла те, що будь-яка ідея має право на існування, що не потрібно боятися впроваджувати щось нове, а навпаки удосконалюватись та не зупинятись у випадку невдачі».

Анастасія Марчук, учениця групи №48

«У мене була можливість відвідати бізнес-тренінг, де консультант з розвитку бізнесу Сергій Ямковенко надавав поради щодо презентації своєї ідеї. Також ми мали можливість представити свої ідеї і спробувати себе в ролі бізнесменів. За короткий термін, який нам запропонували, ми змогли висвітлити свою ідею та донести її до аудиторії».

Людмила Малюта, учениця групи №48

та обмінялися контактами для отримання консультацій чи рекомендацій в індивідуальному порядку.

«Я був не тільки учасником заходу, але мені ще й пощастило стати одним із переможців та отримати призи.

Завжди цікаво знайомитись із новими людьми, а коли вони готові проінвестувати твою бізнес-ідею, – тимпаче!

Цікаво було побачити ідеї та презентації друзів.

Дякую за все організаторам».

Антон Бондарук, учень групи №48

«Цікаво було взяти участь та продемонструвати свої ідеї для нової аудиторії.

Наша команда з трьох учасників презентувала проект «SIN Medical». Ми дуже захоплено готували та представляли свої напрацювання, де робили наголос не тільки на

«Цікаво було не тільки взяти участь і подивитись презентації своїх одногрупників, але й під час тренінгу ознайомитись з неординарними ідеями учнів шкіл, які попередньо презентували свої бізнес-ідеї за підтримки Вінницької міської ради».

Вікторія Дуля, учениця групи №48

«Емоції були позитивні. Я вдячна організаторам за можливість долучатися до тренінгу, побачити цікаві ідеї, отримати подарунки».

Вікторія Сидоренко, учениця групи №48

Підготували: Н.Л. Гавриш, В.О. Петрова, викладачі спеціальних дисциплін

ЕКСКУРСІЯ НА КОНДИТЕРСЬКУ ФАБРИКУ «РОШЕН»

12 вересня 2017 р. я та моя улюблена група №41 під керівництвом майстрів Людмили Степанівни Андрущенко та Алли Григорівни Войцещук побували на екскурсії на фабриці «ROSHEN».

Такою нагодою ми скористалися вперше і те, що там побачили, затамувало наш подих. Найбільше, що мене вразило, це неймовірний контроль, адже до цехів можуть потрапити тільки робітники. Фабрика неймовірно великих розмірів, але, не зважаючи на це, там працює лише 600 працівників. І це свідчить про те, що майже всю роботу там виконують маши-

ни. Ми мали нагоду спостерігати за виготовленням цукерок «Monblan». Ми були вражені, адже до виготовлення цих цукерок рука людини не торкається, усе повністю автоматизовано. Більшість працівників – це кондитери, які розробляють рецептури, та механіки, які спостерігають за роботою машин та в разі неполадків ремонтують їх. Машини, які там працюють, можуть переробляти 9 тон шоколаду за день.

Усім нам екскурсія дуже сподобалась, ми були просто в захваті.

**Валерія Хорольська,
учениця групи №41**

Наш навчальний заклад є одним із тих місць, які не можна забути. Через його поріг переступили тисячі учнів, які з гордістю отримали дипломи та стали професіоналами своєї справи. Ось кілька думок, якими діляться наші цьогорічні випускниці.

Я вдячна училищу за півтраву у життя. Хочу щиро под-

якувати навчальному закладу за той фундамент, який він в мене закрив, за атмосферу, в якій я знаходилась три роки і готувала себе до майбутньої професійної діяльності. Адже саме досвід викладацького складу, його знання заклали в мене те зерно, плодами якого маю можливість користуватися. На сьогоднішній день, я працюю помічником системного адміністратора фірми «Руслана» та продовжую навчання в політехнічному університеті за спеціальністю «Економіка».

Ліля Ковальчук, випускниця групи №12
Дуже вдячна за ті знання та досвід, які отримала під час навчання в ДПТНЗ «ВМВПУ».

Професійна, насичена організація навчального процесу і постійна підтримка викладачів дозволили отримати ті знання та навички, які допомогли мені влаштуватися одразу після випуску з училища на посаду адміністратора магазину «Мегасмак» та вступити до вищого навчального закладу. І хоча в період навчання мені іноді здавалось, що багато з того, чого вчать в училищі

Спасибі за увагу і добро ...

на практиці не знадобиться, як виявилось, я помилялась. Якщо хочеш займати керівну посаду, то повинен досконало знати і розуміти не лише фахові основи, а й бути освіченим в менеджменті, економіці, фінансах, маркетингу та інших питаннях. Окрему подяку хочу висловити майстрам виробничого навчання Г.П. Олексієнко та А.М. Педоренко, які на своїх заняттях велику увагу приділяли саме практичним аспектам. Навчання в училищі дає надійний фундамент для побудови майбутньої кар'єри не дипломом для роботодавця, а знаннями, які знадобляться протягом всього життя.

Ганна Колодій, випускниця групи №12 «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних»

Потужний потенціал викладацького складу, модернізована матеріально-технічна база, сучасні інноваційні технології навчання зробили ДПТНЗ «ВМВПУ» одним із престижних навчальних закладів Вінниччини. Випускники мають попит на ринку праці, про що свідчать позитивні відгуки з підприємств, організацій та установ, де вони працевлаштовані.

В.О. Капітанчук, викладач математики

Я доведу свою професійність

Одним із найважливіших виборів у житті людини є вибір професії. І ось, навчаючись у 9 класі, переді мною постало питання: куди йти вчитися? Батьки радили мені вступати до медичного навчального закладу, але, на мою думку, вибір професії дитина має здійснювати самостійно.

Отже, батьки не розділили моєї думки, тому я, зупинивши свій вибір на кулінарії, повинна всім довести, що я гідна цієї професії і маю досягти висот у цій сфері. Для цього мені потрібно гарно навчатися і практикувати кулінарні навички, а також експериментувати з приготуванням вишуканих страв.

З раннього дитинства я допомагала мамі на кухні. Мене завжди цікавив світ кулінарії. Із захватом перечитувала книжки і журнали з рецептами страв. Також передивлялася передачі з майстер-класами, відмічаючи для себе щось корисне і те, що може знадобитися мені у моїй професійній кар'єрі. Тому мій вибір був передбачуваним. Я дуже люблю радувати свою сім'ю різноманітними смаколиками та вірю, що стану висококваліфікованим кулінаром, і моя родина буде мною пишатися.

Катерина Галкіна, учениця групи №5

Мій власний вибір

Я обрав професію «Кухар», тому що вона перспективна, відкриває нові можливості в подальшому житті. Постійна робота, висока заробітна плата, можливість створювати щось своє – і це ще не всі переваги цієї професії.

Коли я почав працювати на кухні, відразу зрозумів, що обрав саме ту професію, яка мені буде справді корисна. Мені сподобалися процеси приготування їжі та тонкощі приготування складних страв. Гадаю, що я навчився працювати в колективі та співпрацювати з іншими кухарями.

Зараз я навчаюся на 2 курсі Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища, готовий отримувати нові знання, дізнаватися цікаві рецепти та готувати смачні страви.

Серафим Буцєрога, учень групи №1

Робітнича професія – стабільне працевлаштування

Вибір професії – рівняння як мінімум з трьома невідомими. Вирішити його треба таким чином, щоб обрана професія відповідала вашим інтересам, нахилам та здібностям. Найважливішим є визначення останніх.

Здібності бувають загальні та спеціальні. Загальні (цілеспрямованість, зібраність, вдумливість, уважність) потрібні представникам усіх спеціальностей. Визначити їх до-

сить легко. Напевно, вже зараз ви знаєте, чи відноситься до уважних, цілеспрямованих або, наприклад, працьовитих. А що таке спеціальні здібності, як їх виявити?

Спеціальні – це здібності, що відповідають конкретним професіям. І, можливо, після знайомства зі спеціальними здібностями вам буде легше вирішити ваше завдання – визначити ту сферу діяльності, яка б у майбутньому приносила вам задоволення.

Перед кожним абітурієнтом стоїть завдан-

ня – обрати навчальний заклад, в якому він буде навчатися, і отримати професію, яка б приносила і моральне і матеріальне задоволення.

Одразу виникає бажання навчатися в університетах, отримати вищу освіту, адже це престижно. Але реалії нашого життя вимагають задуматися над таким вибором. На жаль, практично в усіх вищих навчальних закладах за навчання треба платити, причому чимало. На даний час не кожна родина взмоє за-

платити за навчання, тим більше не маленьку суму.

А що буде потім, після закінчення інституту чи університету, чи зможе випускник відразу ж знайти роботу за фахом? Це запитання залишається відкритим, бо на практиці бачимо протилежне.

Тому абітурієнти та їхні батьки мають зважити усі «за» і «проти» і зробити правильний вибір.

Р.А. Мазур, викладач спецдисциплін

ГРАМОТНІСТЬ РОЗШИРЮЄ ОСОБИСТІ МОЖЛИВОСТІ

Кожна соціально адаптована людина у певному віці задається питаннями: для чого я живу? Якою є саме моя місія? Що можу зробити для вдосконалення сучасного суспільства?

Відповіді на всі ці запитання може знайти для себе лише грамотна людина. А чим більше в країні освічених, тим вищий рівень життя усіх людей цієї держави загалом.

Починаючи з 1966 року ЮНЕСКО (Організація ООН з питань культури, науки та освіти) відзначає 8 вересня Міжнародний день грамотності, намагаючись саме в такий спосіб мобілізувати міжнародну суспільну думку та привернути увагу суспільства, щоб викликати його інтерес до активізації зусиль, на розповсюдження грамотності. Цей день підкреслює важливість грамотності, принаймні, базової освіти як незамінних інструментів, необхідних для побудови інтегрованого й мирного суспільства у XXI столітті.

За останніми даними неграмотними є близько 800 мільйонів землян! Дві особи з трьох безграмотних є жінками, які таким чином відсторонені від повноцінної участі в житті суспільства. Крім того, величезна кількість дітей, молоді, дорослих людей, навіть і охоплених шкільними та іншими освітніми програмами, не відповідають рівню, необхідному для того, щоб їх можна було вважати освіченими в умовах сьогодення світу, який з кожним роком стає все складнішим, вимогливішим.

У сучасному світі якісна освіта має особливу цінність. Адже саме вона допомагає здобути професію, отримати хорошу роботу, дося-

гати певних висот в обраній галузі діяльності. Освіта відкриває дорогу в майбутнє, робить людину інтелектуально розвиненою, спонукає її до самоосвіти, а значить і до нових якісних змін у її житті.

Грамотність дозволяє людям отримати доступ до інформації, щоб поліпшити своє здоров'я і харчування, розширити свої життєві можливості, побороти зміни навколишнього середовища та зробити свідомий вибір.

За даними ЮНЕСКО, грамотність є основою якісної базової освіти для всіх, та має принципове значення для боротьби з бідністю, зниження дитячої смертності, досягнення гендерної рівності та забезпечення сталого розвитку, миру і демократії. За її допомогою, учні отримують життєво необхідні навички для життя та подальшого навчання, оскільки ймовірніше, що грамотні батьки будуть частіше відправляти своїх дітей до школи. Грамотні люди також мають більший доступ до можливостей для безперервної освіти, а грамотні суспільства краще пристосовані до різноманітних життєвих викликів.

Загальна культура особи, а тим більше професійна культура передбачають грамотне та фахово обґрунтоване висловлення своєї позиції, логічне мислення і свідоме прийняття рішення.

Тому мислячу людину роздуми про сенс життя переконують в необхідності наполегливо, терпляче і старанно вчитися, щоб зробити своє життя кращим.

С.П. Мазуренко, викладач української мови, та Т.Петлівнича, учениця групи №29

Перша бібліотека на теренах нашої держави з'явилася за часів Ярослава Мудрого в Київській Русі у 1037 р. при Софійському соборі в Києві. Літописи свідчать про те, що ця бібліотека та книгописна майстерня при ній заклали основу бібліотек великих міст тогочасної держави.

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек. На сьогоднішній день в Україні існує близько 45 тисяч бібліотек із сукупним книжковим фондом 700 млн. примірників. Ця мережа складається з публічних, наукових, універсальних, спеціалізованих бібліотек, також бібліотек для дітей, юнацтва, для осіб з інвалідністю, тощо. Головна мета їхньої діяльності – прагнення повною мірою задовольнити різноманітні інтереси користувачів, підтримувати зв'язок з громадськістю, вести просвітницьку роботу. У сучасному світі великим попитом стали користуватися електронні бібліотеки, що дають змогу ознайомити широкий загал із невичерпними джерелами знань. Найбільшою популярністю користуються електронні бібліотеки навчальних закладів, оскільки вони істотно полегшують процес навчання для студентів.

Важливу роль у житті учнів та викладачів ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» відіграє бібліотека. Це ціла мережа зібраної інформації у вигляді книг, журналів та іншої періодики, що можна знайти у друкованому та електронному вигляді. Сюди часто заходять відвідувачі упродовж дня, не тільки взяти потрібну книжку, скористатися допомогою кваліфікованих працівників, а й просто поспілкуватися, поділитися новинами, підготуватися до занять.

Щодо мене, то я часто відвідую бібліотеку, бо люблю читати. Цим я завдячую нашим бібліотекарям Наталії Петрівні Січкорізі та Наталії Іванівні Андрійчук. Вони чуйні, дбайливі, цікаві співрозмовниці, які створили цей затишний куточок та з повагою відносяться до користувачів бібліотеки, готують захоплюючі виставки на різну тематику, навчають правильно читати і розуміти книгу.

Ми щиро вдячні працівникам нашого інформаційного центру у навчальному закладі за їхню працю, за їхню закоханість у свою справу. Саме із такими почуттями Наталія Петрівна Січкорізі (Жила) написала вірш про бібліотеку, який з радістю презентує читачам газети «Молодіжний вісник»:

Бібліотека... Тиша... Шелест сторінок.
Гортаєш доли, мрії, марні сподівання...
Перед очима – Всесвіт. Іронії танок –
Забуті факти та неприйнятні зізнання.

Незвідані шляхи нас манять повсякчас.
Пірнаєш у сюжет – вирують лихоліття...
Там, за вікном, так швидко плине час,
А тут за мить – біжать віки, століття...

Звучать слова пророчі, що залишив Тарас.
І промінь Лесі через призму часу сяє.
Скарбниця помислів людських для нас –
Безцінний скарб віків оберігає.

Бібліотека... Тиша... Мудрість тут панує.
Філософи, письменники й мислителі...
Частинку серця кожен нам дарує –
«Країни мудрості» безсмертні жителі.

Підготувала Т.В. Нагірна, викладач української мови

ОСВІЧЕНІСТЬ ЯК ВИМІР КУЛЬТУРИ

Немає жодного сумніву в тому, що письменність має важливе значення для всіх груп населення Землі. Саме грамотність допомагає дітям, молоді, дорослим засвоїти найважливіші життєві навички, які дають можливість гідно протистояти усім викликам життя. Грамотність є основою для здобуття нових знань і вмінь.

Грамотність передусім характеризує інтелегентну й освічену людину. У всі часи грамотність вважалася найпершою чеснотою. Традиційно під словом грамотний або письменний мають на увазі людину, що вміє читати й писати або тільки читати будь-якою мовою. У сучасному розумінні це означає здатність писати згідно з заведеними нормами граматики й правопису. У найширшому значенні – це не лише вміння читати, писати, правильно говорити, зрозуміло висловлювати думки, а й спосіб сприймання світу, відтворення його у свідомості. Людина реалізується у культурі думки, культурі праці, культурі мови. Бо, як писав Олесь Гончар, «Мова – не просто знаряддя спілкування. Це щось значно вагомніше. Мова – це всі глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, мова – це ще й музика, мелодика, барви буття, сучасна художня інтелектуальна і мислительна діяльність народу».

Згідно з даними проведеного масштабного опитування, українську мову вважають рідною 60% громадян. 15% вважають рідною

російську, 22% – і українську, і російську однаковою мірою, 2% – інші мови. Українська мова є рідною для 93% людей на Заході, 78% у Центрі, 38% – на Сході, 35% – на Півдні і 20% на Донбасі.

Водночас удома завжди або переважно розмовляють українською значно менше людей, аніж вважають її рідною. Ці цифри яскраво свідчать про триваючий тиск російськомовного середовища, внаслідок якого 11% громадян України не спілкуються чи майже не спілкуються рідною мовою навіть удома.

56% опитаних вважають, що в Україні єдиною державною і офіційною мовою має бути українська, а російська мова та мови інших національних меншин можуть використовуватися на побутовому рівні.

Частка книг українською мовою у загальній кількості видань становила 70,7% у 2015 році і 68,6% за неповні десять місяців 2016 року.

Частка газет українською мовою в сукупному тиражі газет за рік практично не змінилася і тримається на рівні 34%, російською мовою – 62%.

Отже, якщо ви хочете бути культурною людиною, вміння грамотно писати і говорити для вас є обов'язковим. Поряд з національністю, це те, що робить вас представником тієї країни, тієї нації, до якої ви себе відносите.

Т.В. Коношевич, викладач спеціальних дисциплін

Останні літні догорають промені,
І сонце щедро й ніжно пестить вересень,
Збираю я тепла тоненькі струмені
Наступні ясні дні прийдуть у березні.

Узимку сонце значно менше світить,
Ховаючись за хмарами, відпочива,
А вийде з ложа, – білим снігом сліпить,
В морозні ранки сріблом виграва.
Весняне сонце будить від сну землю,
Від сплячки прокидаються ведмідь, їжак.
Життя пірна в насіння вертикаллю, –
І ніжним квітом не нахвалиться будяк.

Яскраві килими дивують сонце влітку,
Пташиний щебіт лине з кожного дупла.
Ба, навіть сонце має свою квітку, –
Тож, сонях повертається у бік тепла.

Осінь сонце йде на відпочинок, –
Відпустки воно врешті дочекалося,
З кудлатих хмар даватиме затінок,
В м'яких подушках геть ізолювалося.
Лиш зрідка посмішка осяє світлом, –
Червоне літо промайнуло уві сні, –
Тому-то взимку сиплетесь
Проміння світлом...

Та хай же сонечко поспить спокійно...
До весни!

І.О. Колодкіна, майстер виробничого навчання

ЧИ ПОТРІБНА СЬОГОДНІ ОСВІТА?

Не потрібно доводити, що освіта – найбільше благо для людини. Без освіти люди і грубі, і бідні, і нещасні.

М.Г.Чернишевський

Від самого народження маленька людина починає пізнавати світ. Теплий промінь сонця, чарівний, яскравий метелик, пахуча квітка – все викликає щире здивування та бажання пізнати суть. Жага до знань – рушійна сила, котра змушує вчитися все життя – від першого подиху до останнього.

Отримані знання переходять у власний досвід, формують світогляд, набувають практичного спрямування, стають основою для відкриттів, що збагачують скарбницю досвіду людства, стимулюючи його подальший розвиток...

Стан освіти та рівень благополуччя суспільства тісно взаємопов'язані. Складності в країні не можуть не позначитися на освіті. Водночас висока якість її – запорука успішного розвитку країни.

Сьогодні, коли наша держава переживає непростий, але надзвичайно важливий період – період її входження у європейський простір, – величезного значення набуває переосмислення змісту української освіти, вдосконалення методів відповідно до суспільних та технологічних змін, які відбуваються як в Україні, так і у світі в цілому. І роль освітніх інституцій всіх ланок в процесі цих перетворень надзвичайно вагома. Їхнє завдання – виховати всебічно розвинену, здатну до критичного мислення цілісну особистість, громадянина з активною позицією, інноватора, спроможного змінювати навколишній світ та змінюватися самому, вчитися та вдосконалюватися, досягаючи високого рівня професіоналізму в обраній справі.

Тож, на нас, освітян, покладена велика відповідальність – відповідальність за формування особистості, за долю кожного учня і, врешті, за майбутнє своєї країни.

Г.А.Танасієнко, майстер виробничого навчання

Казкова й щедра душа українського народу виявляє себе у мові! Мово, чарівнице! Вона здатна зробити з незнайомих друзів. Вона згуртовує людей разом, об'єднує народ, робить його непереможним. Кожна людина хоче спілкуватися з іншими. Люди не живуть без спілкування, хіба що, якщо потрапляють на безлюдний острів. Не спілкуючись з іншими, людина може здичавіти. А для того, щоб спілкуватися, обмінюватися інформацією, вкрай потрібна мова. Мова – то крик дитини, що щойно народилася, мова – то пісня, мова – то культура народу, його традиції та історія.

На мою думку, недарма мову називають душею народу. Як і всяку душу, її треба вмінати зберегти чистою і красивою. І вона, як і душа, тільки одна для кожної нації. Українську мову століттями принижували, придушували і навіть оголошували «неіснуючою». Навіть спілкувались, писати, читати книжки українською мовою теж заборонялося. Але вона витримала всі випробування. Знову наш народ знайшов її, і тепер вже точно не втратить. «Співуча українська мова» звучить з динаміків магнітофонів і телевізорів уже майже нарівні з російською. Активно зараз розкупуваються і книги українською мовою. Рідною мовою в мене прозвучало моє перше слово: «Мама». Цією мовою матуся співала мені колискові та розповідала казки на ніч. Перша книжка, яку я прочитала, теж була написана

українською мовою. Панас Мирний так казав про свою рідну мову: «Мова – така ж жива істота, як і народ, що її витворив, і коли він кине свою мову, то вже буде смерть його душі, смерть всього тіла».

За допомогою мови люди передають один одному свої знання. Колись людина створила, наприклад, літак. Вона поділилася своїм досвідом з іншими людьми за допомогою слів, і вони теж навчилися майструвати літаки. А якби не було мови, інші люди так і не дізналися б, навіщо потрібен літак, як його зробити. Передавати знання – дуже важлива властивість мови. Коли люди навчилися викладати мовлення письмово, вони створили цивілізацію.

На мою думку, якби не було мови, то люди не могли б розуміти один одного і ставати ще розумнішими! Пам'ятаймо нашу історію і не забуваймо, що ми – творці сьогодення та майбутнього!

Карина Кушнір, учениця групи №12

ЩО ДЛЯ МЕНЕ РІДНА МОВА?

Європейський день мов

Європейський день мов традиційно святкується у Європі 26 вересня. Цей день мотивує молоде та старше покоління до вивчення мов, адже мода на володіння іноземними мовами не проходить ніколи, і ще в XVIII столітті вважалося дуже модним використовувати в мові іноземні слова.

Стандартом для сучасного європейця вважається володіння, як мінімум, двома іноземними мовами. День мов призваний нагадати всім народам про те, що спілкування – це наше багатство, а знання іноземних мов – це можливість відкрити для себе новий світ, нову культуру, краще зрозуміти один одного.

Цей день також дає можливість висвітлити величезну цінність культурного різноманіття в Європі. Європейські нації завжди були найсильнішими та найбільш процвітаючими, вони відкриті та готові до співпраці з тими, хто може сприяти їхньому суспільству. Європейці відзначають свято декількох десятків мов, якими розмовляють у всіх громадах, і цим надсилають потужне повідомлення: Європа – це місце, де люди будь-якого рівня, незалежно від їхньої походження, зможуть почуватися, як вдома. З нагоди цього дня сотні шкіл,

університетів та культурних закладів організують різноманітні заходи та конкурси.

Загальними цілями цього дня є привернення уваги до багатого мовного і культурного розмаїття Європи, а також необхідність розширення спектру мов з метою сприяння багатомовності та міжкультурного розуміння. Європейський день мов підтримує можливість відзначити всі мови, якими говорять в Європі, включаючи менш поширені та ті, якими спілкуються мігранти.

Завдяки своєму мовному розмаїттю Європа пропонує найкращі умови для розвитку в цьому напрямі, адже не лише такі мови, як німецька, англійська чи французька, але також баскська, каталонська та галицька, є частиною європейських традицій.

Коли людина вивчає іноземну мову, вона відкриває для себе цілий світ: культуру людей, їхні звичаї, традиції. Вона починає розуміти інший менталітет, переглядати свої мрії та цінності. Вивчення іноземної мови дозволяє нам бачити світ іншими очима. Людвіг Вітгенштейн якось сказав: «Межі моєї мови є межами мого світу».

Отож, давайте розширимо цей світ!

М.Л. Кирильчук, викладач іноземних мов

Пісня мелодійна

Заквітчана чорнобривцями пахучими,
У барвистому намисті із калини
Дзвінко лине полями родючими
Величава мова ньеньки-України.

Полярною зорею іскриться серед мов
Та щиро серце зігріває добротою,
Ліричність своєю вражає знов і знов:
Перлина мов усіх чарує чистотою.

Летиться світла її пісня мелодійна,
Світ милує материнською красою,
Мова рідна, поетична, солов'їна,
Сповнена ніжністю й щирістю простою.

Спілий золотавий у світі мов колос,
Милозвучне слово з народу душею,
Нехай вічно луна могутній твій голос
Над щасливою українською землею!

Н.П. Січкоріз, завідувач бібліотекою

Рідна мова – життя духовного основа

Як гул стоїть, як шум віків,
Як бурі подих – рідна мова,
Вишневих ніжність пелюстків,
Сурма походу світанкова,
Неволі стогін, волі спів,
Життя духовного основа.

М. Рильський

З раннього дитинства, коли дитина починає сприймати, розрізняти звуки людської мови через лагідний голос матері, пестливі, ніжні її руки, починається спілкування людини з навколишнім світом. Протягом усього життя кожен пам'ятає цю першу мову в оточенні спогадів про свою родину: батька й матір, братів і сестер. Різні вислови, промовки, приказки передаються від старших до молодших, і через це спілкування створюється неповторний емоційний світ єднання поколінь, передається дух, культура роду.

Ми говоримо, висловлюємо свої почуття, думки. Культура нашого мовлення тісно пов'язана з культурою мислення. Давайте прислухаємось до себе, як ми говоримо?

Сьогодні замість добре можна почути окей, замість слова відбір говорять кастинг, чи замість покупки – шопінг, хепіендом підміняють щасливе завершення, чи гаджетом обзивають технічну новинку, електронний пристрій, а тиждень моди називають фешин вік, менеджмент замість управління, маркетинг замість організації збуту. Якщо запитати молодих людей в Україні, чому вони вживають у розмові чи на письмі так багато англійських слів, можна почути різні відповіді: «Круто»; «нам імпонують ці слова»; «в українській мові немає відповідників»; «запозичені слова збагачують мову».

Принагідно варто згадати, що в романі Ліни Костенко «Записки українського самашедшого» вжито понад 100

англійських слів, наприклад: ріелтор, драйв, фейк, ноутбук, брифінг, фрідом, фейс, трилери, кілер і т. д. Очевидно, ними письменниця старалась звернути увагу читачів на англійську епідемію, яка загрожує українській мові сьогодні.

Занадто багато можна назвати чинників «забруднення» мови сучасної людини:

- велика кількість слів-паразитів: так би мовити, значить, ну, ось, як би;

- жаргонізми перетворюються в модні слівця в мові журналістів, політиків, бізнесменів, різного роду «зірок». Сьогодні жаргонне слово відчуває себе вільно там, де, здавалося б йому не повинно бути місця – в парламентській промові, у виступах державних чиновників, в офіційному спілкуванні:

- вживання ненормативної лексики стало майже нормальним явищем, нецензурні слова проникли навіть у ЗМІ.

Кожна людина ставить по-різному до цієї мови, якою розмовляє. Дехто пишається нею, хтось соромиться її, а є й такі люди, які ставляться з байдужістю до рідної мови. Але така байдужість не призводить до хорошого фіналу. Отже, треба цінувати, пишатися та оберігати нашу українську мову. Недарма ж вона пройшла такий важкий шлях, щоб зараз бути забутою та знеславленою.

«Мова і пісня – дві найважливіші фортеці, які народ повинен оберігати пильніше й відчайдушніше, ніж свої кордони. Бо, втративши кордон, державність, народ має можливість їх відновити, а мови не відновить ніколи. Вона втратиться навіки-віків. Цінності її немає з чим порівняти. Її не можна замінити чужою мовою, бо це означало б, що народу потрібно прищепити чуже серце, вселити чужу душу...», – писав український письменник Григорій Антонович Нудьга.

А.П. Каплунська, майстер виробничого навчання

Мова з коліски

Для кожного з нас рідна мова – це щось особливе. Це – мова, якою змалечку з нами розмовляють наші батьки, це – мова, на якій мати нам співає колискову, це – мова, якою я спілкуюсь кожного дня.

Наша мова співуча, мелодійна, багата, поетична. Я корінна українка, тож, це мова, якою спілкуються усі члени моєї родини.

Багато поетів та письменників висловили свою любов до рідної мови. Так, наприклад, геніальний Тарас Шевченко говорить, що мова – то є душа народу. Без мови народ не може існувати. Мова – не просто засіб спілкування, вона – жива...

Зараз я студентка третього курсу Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

Серед мого оточення є люди, які спілкуються як українською так і російською мовами. На мою думку, це особиста справа кожного із нас. Для мене рідною та єдиною мовою, безумовно, є українська.

На даному етапі свого життя найбільше, що я можу зробити для української мови – це любити її, поважати і постійно вивчати. Мовні ресурси є такими величезними, що опанувати їх можна лише за умови систематичного вивчення та самоосвіти.

Мені завжди хотілось подорожувати. Я маю надію, що колись ця мрія здійсниться. Та де б я не знаходилась, я ніколи не забуду рідної мови. Вона для мене одна, тож, я пишаюся нею.

Своїх дітей я також буду навчати своєї рідної мови, щоб передати її в спадок.

Від душі хочеться вірити, що мине час, і українська мова не залишиться для наших співвітчизників лише державною мовою для службового використання, а стане мовою повсякденного спілкування.

Сподіваюсь, що ми будемо чути рідну мову на вулиці, в родині, будемо нею спілкуватися та думати по-українськи. А поки залишається чекати, коли прийде до нас усвідомлення важливості рідної мови. Лише після цього ми зможемо в повній мірі вважати свою країну великою європейською державою.

Яна Жорняк, учениця групи №18

НА ПРАКТИЦІ У

«Всі професії важливі, всі професії потрібні» – старий, але до цього дня актуальний вислів. І ось передостаннім кроком на шляху до диплома стає переддипломна практика. Що це таке і з чим його «їдять»? Протягом всього процесу навчання студент вбирає у себе теоретичні знання і вміння.

На останньому курсі, можна сказати, він вже сформувався як фахівець, який володіє всім необхідним набором понять та інформації. Для ефективної роботи в обраній і вивченій професії теоретичних знань замало. Необхідно ще мати вміння, щоб застосовувати їх на практиці. Зазвичай студенти самі підшукують собі організацію для проходження практики. Деякі вузи надають місця для стажувань у партнерських компаніях. Так, у 2016-2017 навчальному році наш навчальний заклад надав можливість найкращим учням за професією «Кухар. Кондитер» проходити виробничу практику за кордоном, а саме в республіці Болгарія на курортному комплексі Албена.

Це був перший досвід співпраці навчального закладу з міжнародною організацією «Інтеробмін».

Було пройдено багато етапів з підготовки документів та організації учнів до виїзду. Але ці всі клопоти були не марні. Наші учні працювали у 5- та 4-зіркових ресторанах на посадах помічників кухаря, а болгарською мовою це звучить як «помічник готвача», помічниками кондитера – «роботник сладкарського цеха».

Наші учні добросовісно виконували всі посадові обов'язки, які поклалися на них. Про це свідчать відгуки керівників та працівників підприємств. За час практики учні знайшли багато друзів.

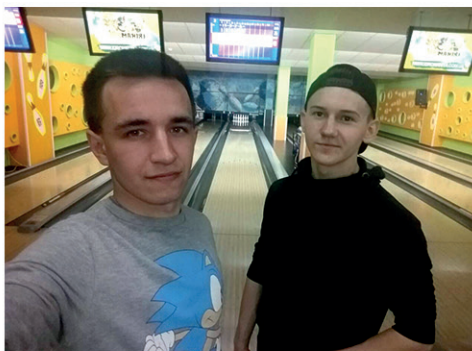
За три місяці перебування за кордоном учні Вінницького МВПУ не лише працювали, але і відпочивали, проводили мінізмагання з пляжного волейболу, відвідували цікаві історичні місця. Гадаю, що ця практика залишиться в їхній пам'яті не лише отриманням гарного досвіду, а й яскравим та теплим спогадом.

А.Г. Войцещук, майстер виробничого навчання

Мені випала гарна нагода проходити практику в ресторані «Flamingo grant», що у місті Albena.

Враження від Болгарії у мене – найкращі, тому що квитки нам оплатили, зустріли добре, поселили у кімнатах по 3 чоловіки. В перший день для нас накрили столи у залі для гостей, а наступного дня о 6:30 ми вже приступили до роботи. У колективі, де працював я, мовний бар'єр був незначним, оскільки більшість болгар добре спілкувалися російською мовою.

За тиждень ми всі вже перейшли на позмінний графік, проте ми мали обідні та короткі перерви. Під час відпочинку ми спілкувалися з болгарками, як зі своїми людьми. Вільного часу було достатньо, щоб піти

СОНЯЧНІЙ БОЛГАРІЇ

на море, поїхати на екскурсії, відвідати інші міста, такі як Varna, Balthik та Sofia. Порівнюючи відпочинок в Болгарії і в Україні, я віддам перевагу, звичайно ж, курорту за кордоном: там чистіше море, санітарно-гігієнічні умови набагато кращі, ніж в Одесі. Також ще одним «плюсом» є те, що в Болгарії готелі знаходяться поряд з пляжами, можна користуватися лежачками та грати в спортивні ігри на спеціальних майданчиках, розташованих поруч.

Ціни на речі нижчі, ніж в Україні, тому ми могли гарно скупитися, привезти додому сувеніри.

Я і мої друзі дуже задоволені виробничою практикою та відпочинком у Болгарії. Значна частина з нас в останні дні не хотіли повертатися до України, хіба що на два тижні, щоб побачити рідних, а потім назад – на золоті піски.

Юрій Мусієнко, випускник групи №24

Виробнича практика для учнів нашого навчального закладу є невід'ємною складовою частиною професійної підготовки і проводиться на базі кращих підприємств та організацій, які мають сучасну техніку, високий рівень організації праці, застосовують прогресивні технології.

У цьому році випускникам нашого навчального закладу, що навчалися за професією «Кухар. Кондитер» пощастило, бо вони мали змогу проходити передвипускную виробничу практику в 4-ох та 5-ти зіркових готелях і ресторанах на популярних туристичних курортах Чорноморського узбережжя Болгарії.

Практика випускникам дуже сподобалася, адже вони мали змогу повністю розкрити свій творчий потенціал, відчути всі тонкощі майбутньої професії, вдосконалити свої знання, вміння та навички, одержані в процесі теоретичного і практичного навчання, показати себе як самостійних, кваліфікованих робітників, вивчити передові високопродуктивні прийоми і способи праці, а також інструменти, приладдя, обладнання, отримати практичний професійний досвід роботи у сфері міжнародного туризму, розширити свій кругозір, поєднати роботу з відпочинком на морі, знайти нових друзів, вивчити культуру Болгарії, стати на крок ближче до власного успіху в дорослому житті.

Отже, саме такий тісний зв'язок із закордонними роботодавцями сприяє професійному зростанню учнів, становленню моральних цінностей, формуванню висококваліфікованих робітників нашої країни, що дає змогу набувати нового досвіду, творчо розвиватися, розширювати кругозір та ще більше полюбити власну справу.

В.С. Прядун, майстер виробничого навчання

На практиці у болгарському ресторані ставлення до мене адміністрації та колективу було чудовим. Важко було лише те, що поряд зі мною працювали болгарки, які не володіли російською мовою.

Тиждень ми розмовляли «жестовою» мовою, а потім я почав ретельно вивчати слова. З деякими «познайомлю» і вас: чакай – чекати, малко – трішки, здравейте – здрастуйте, борзо – швидко, чінія – тарілка, чаша – склянка, тіган – сковорода, тенджеря – каstrюля, магденос – петрушка, попіш – диня, хімікал – ручка, чесн – часник, віліца – виделка, парцао – ганчірка.

Нові слова я і кілька моїх однокурсників, що були зі мною в команді, вивчали під час робочого процесу. Це було не зовсім легко, тому і болгарам, і нам знадобилося багато терпіння. Вже за місяць ми могли без проблем порозумітися.

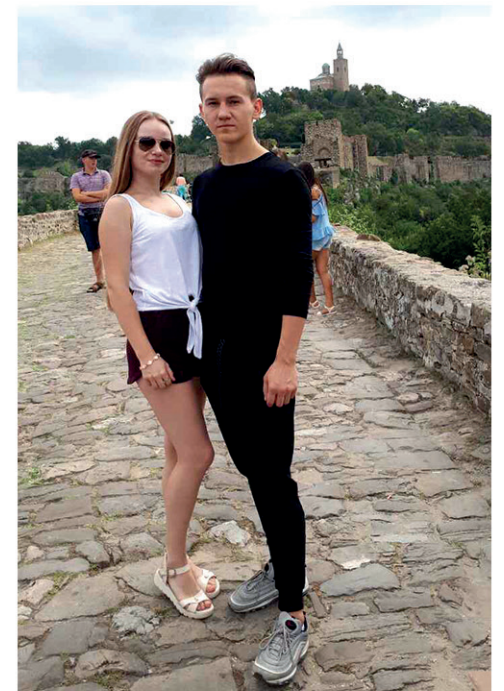
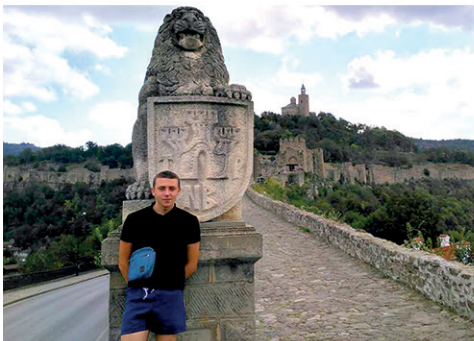
Варто зазначити, що у нас страви готують смачніше, «приправляючи» любов'ю. Навіть за тією самою рецептурою, та у мене істинні блюда були дійсно кращими на смак, це постійно відзначали відвідувачі. Звісно, мені було приємно чути гарні слова на свою адресу.

Ми чудово відпочили на березі моря, мали багато часу на спілкування, вечірки та покупки.

Вражаюче запам'ятовується день нашого від'їзду. Останні хвилини прощання були справді важкими. Нас вийшли провадити адміністрація ресторану та весь колектив. Було багато сліз та гарних побажань на нашу адресу.

З приємними враженнями та гарними спогадами ми повернулися додому.

Дмитро Патратій, випускник групи №24

ЦИВІЛІЗОВАНОСТІ

зитивний і твердий характер, були спрямовані на допомогу нужденним, треба думати лише про хороше, направляти свої думки в потрібне русло.

Катерина Сірак, учениця групи №25:

Добро – це категорія етики, якою позитивно оцінюють певну поведінку, явища чи події.

Воно протистоїть злу, поганому, руйнівному, негативному початку. Людській природі є властивим бажання добра, краси або правдивого щастя. З цього приводу Святий Августин у своїх сповідях писав: «Наше серце, Господи, є невгамовним до часу, коли воно знайде відпочинок у Тобі».

Максим Арбуз

Ольга Плахотнюк, учениця групи №25:

Доброму всюди добре. Кожен із нас сам обирає життєвий шлях, пріоритети, принципи та почуття, які виховує в собі. Я вважаю, добрий вчинок – це вчинок, який був зроблений щиро, без очікування на подяку. Коли віддаєш останнє, але не біжиш розповідати про це кожному. Тільки тоді Бог посправжньому віддячить. Добро – це поклики душі.

Катерина Сірак

Дарія Соболева, учениця групи №25:

Добро – це коли ти не робиш зла, і це те на чому тримається світ. Добро – це любов, позитив, чудовий настрій і добре ставлення до оточуючих. Коли ти робиш добро будь-якій людині, в тебе від цього на душі стає прекрасно. З тобою приємно дружити, спілкуватись і вести розмову. Коли ж ти на позитиві, в тебе самого прекрасний настрій і добре здоров'я, а головне ти – щасливий і отримуєш від цього задоволення.

Ольга Плахотнюк

Катерина Огурок, учениця групи №25:

Зараз люди майже не вірять у добро. Дивлячись на сучасний світ, нас можна зрозуміти. Рідко де зустрінеш людину, яка щиро, без будь-якої вигоди для себе, робить добро іншим.

Але сидіти на місці і чекати, поки хтось буде тобі догоджати, теж неправильно.

Не можна бути байдужим до людей, а від них чекати добра.

Сидіти вдома перед телевізором, дивитись новини може кожен, а встати з дивану і піти на вулицю, прибрати у дворі, посадити дерево, допомогти старій бабусі підняти важкі сумки на восьмий поверх – можуть далеко не всі. Не чекайте, поки хтось почне робити добро, почніть із себе і, можливо, світ зміниться на краще.

Дарія Соболева

Мар'яна Коваль, учениця групи №25:

Що таке добро? Сьогодні часто можна почути фразу: «Слід творити добро», але що ж це означає? На мою думку, добро – це все те хороше і прекрасне, що нас оточує. Адже неможливо уявити світ без гарних людей, гідних вчинків. Кожному з нас колись потрібна буде допомога, а, якщо не буде до кого звернутись? І що тоді робити людині? Ось для чого потрібно добро і милосердя. Я вважаю, потрібно робити добро, і люди, вчинки, суспільство – весь навколишній світ стане кращим.

На завершення хочеться сказати: скільки людей – стільки й думок. Саме вам вирішувати, що робити. Але потрібно пам'ятати, що кожна маленька справа є початком великого добра.

Катерина Огурок

Підготували Т.О.Чорба, А.В.Козачок, викладачі спецдисциплін

Олександра Сфременко

Наталія Колісниченко

Мар'яна Коваль

Що керує вашим серцем?

У наш час усі намагаються якомога більше заробити, придбати матеріальних благ, цінностей, яскравіше відпочити... Слово «благодійність», «меценатство», «пожертва» звучить як щось дивне і викликає подив у суспільстві. Та на доброті, щирості та милостині тримається світ. Скільки рятується життів теплим словом, жертвою, благочинною допомогою!

Ці прості слова, особливо зараз, мають багато граней. Живучи у час стрімкого інформаційного потоку, інколи важко розгледіти істинні наміри людини, а ще важче переконатись у чистоті її думок. Багато з нас зіштовхувались із так званими аферистами-жебраками чи псевдо-волонтерами, які підживляють віру у те, що ми дійсно робимо добру справу.

Досить гірко визнавати, що поміж аферистів на вулицях нашого міста є дійсно люди, котрі потребують чиеїсь допомоги, бо не в силах більше справитись зі своїми труднощами. Отож перед нами постає питання: «А чи потрібно займатись благочинністю? Долучатись до добрих справ?»

Знайомий зі школи вислів з «Мертвих душ»: «Копейка рубль береже» в наш час набуває іншого значення, можливо, комусь продовжує життя, а комусь рятує серце від болю. Проте, чи несе у собі благодійність лише ці сухі слова, хіба вона не є чимось глибшим та обширнішим?

Якщо спробувати дати філософське визначення та підійти до розгляду цього питання з іншого боку, то сміливо можемо сказати, що благодійність – це поклик серця і обов'язок совісті. Інколи задаєшся запитанням, чи подавати милостиню благаючим, чи пройти повз них мовчки, опутивши голову. Це ваш особистий вибір. Якщо зачепило струни душі, і ви

відчули їхній біль як власний, тоді подавайте. Але це не бажання більше отримати, віддаючи крупіці. Благодійність – це, перш за все, особливий стан душі та прагнення розділити свій сток з нужденним. Лише не перетворюйте це на показові виступи, театральні дії. Інколи можна спостерігати картину, коли люди займаються «власним піаром». Вони такі благочестиві «на людях», а поряд з ними, можливо, старенька немінна сусідка, голодні, безпритульні тварини біля під'їзду.

Варто пам'ятати, що благодійність – це не лише фінансова допомога. Тому, якщо ви відчуваєте поклики серця та душі, проте не маєте надлишку коштів, то завжди можете розділити трапезу з нужденним, чи щиро помолитись за нього, або ж віднести речі у притулок для дітей чи людей похилого віку. Як писав константинопольський архієпископ Іоан Златоуст: «Коли нагодуєш бідного, вважай, що себе нагодував».

Такої властивості ця справа: те, що ми віддали, до нас і повернеться». Запитайте у своїх друзів, скільки разів на рік вони відвідують будинки пристарілих, скільки коштів віддали для бійців в АТО, на яке свято востаннє були у дитячому будинку. А тепер пригадайте, як ми святкуємо сімейні свята, скільки страв на нашому столі, відкрийте свою шафу і порахуйте, скільки пар взуття у вас на сезон, скільки грошей ви витратили на відпочинок у цьому році.

Дайте самі собі відповідь, яку ніхто не почує. Можливо, нам варто трохи скромніше жити, стриманіше відпочивати та прислухатися до чужого болю? Кажуть, хто подає милостиню, тому Бог прощає багато гріхів. Вибір, як завжди, за нами.

Л.Л. Машевська, майстер виробничого навчання

Перший крок до добра

Благодійність – це слово, яке говорить само за себе. Блага дія – це добро, зроблене на користь іншого. Люди, які займаються благодійністю, чітко розуміють, що інколи їхня допомога може стати тією соломинкою, яка рятує життя. Не дарма таких людей називають благодійниками. За рахунок них створюється дуже багато благодійних фондів різних напрямків, які допомагають не тільки людям, а й тваринам і рослинам.

Благодійністю люди займаються добровільно,

їх ніхто не примушує. Люди за рахунок власних коштів допомагають іншим, навіть не чекаючи винагороди.

Багато хто із наших громадян знає, що таке благодійність не лише зі слів, а й з власного досвіду. Адже коли їх спіткала біда, вони зверталися до благодійних фондів, де їм з радістю допомагали. І дякувати Богові, що в нашій країні є люди, які роблять добрі справи.

Руслана Чухрій, учениця групи №29

ОСНОВНІ ІНСТРУМЕНТИ ДОБРОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

ВІННИЦЯ КРІЗЬ ЧАС

9 вересня Вінниця відсвяткувала 654-у річницю. Відзначати своє головне міське свято вінничани розпочинали на майдані Незалежності, де тривали різноманітні виставки і мистецькі проекти, конкурси, виступи різних колективів, різноманітні майстер-класи, благодійні акції, дитячі розваги та загалом була насичена цікава концертна програма. Можна було і відпочити і поласувати смачненьким.

На майдані Незалежності були розміщені квіткові композиції, інсталяції та картини з пленеру «Крацый художник». Тут на газоні розмістився «ВІННИЦІАНСЬКИЙ BOOK-ярмарок». Вінничани та гості фотографувалися біля яскравих композицій. Також відкрили сквер Ліверпуль з композицією легендарних «The Beatles».

На Соборній відбувалася презентація проекту «Вінниця крізь час». Вулиця перетворилася на своєрідну «машину часу», адже саме тут вінничани та гості міста змогли на власні очі побачити, як жила Вінниця у різні періоди. Організатори

розпочали із середньовічної локації, де можна було одягнутися у сукні панянок або ж розбійників, чи поважних панів. Для гостей Дня міста підготували також безліч «середньовічних» розваг: вчили танцювати, стріляти з лука, фотографували у спеціальних селфі-зонах. Із середньовіччя вінничани одразу потрапляють у XX століття, де їх зустрічає легендарне авто 1909 року. Сучасність Вінниці показали зменшеними копіями місцевих «новинок»: Атлант з планетами, металевий куб, лавка з Артиновим та інші.

У центрі міста була розміщена фуд-зона, різноманітні майстер класи, концерти. Свої роботи презентували майстри хенд-мейду. На Соборній стояв громадський транспорт різних поколінь.

Подарунком городянам з нагоди Дня народження рідного міста став концерт на площі Василя Стуса. На сцені біля «Книжки» виступили гурти «The Hardkiss», «Друга ріка» та Олег Винник. Феєричним фіналом стало піротехнічне шоу.

Л.І. Гладка, викладач математики

День народження нашого міста

День міста Вінниці традиційно відзначають восени, у першу або другу суботу вересня.

Святкування дня міста збігається з традиційним проведенням Вінницького фестивалю пародійного і комедійного кіно. Почесними гостями заходу стали Dizel show, актори Борис Барський, Олег Філімонов, Ян Лівінзон та інші.

Святкові заходи проходили в багатьох місцях: на площі Європейській, на Майдані Незалежності, на вулиці Соборній, на площі Стуса та в центральному парку.

Впродовж усього дня були проведені різні конкурси, виставки, турніри. Зокрема, Вадим Солоненко – учень нашої групи брав участь у Cross Fit. Це такий вид спорту, який передбачає різноманітні ефективні вправи для зміцнення м'язів, в тому числі гирьовий спорт, стронгмен та інші.

Незабутнім дійством та родзинкою свята був концерт, де виступали гурти The Hard kiss, Друга Ріка та неймовірний ро-

мантик Олег Винник. На звершеня святкування був феєрверк.

Мені дуже сподобалось побачене, і я пишаюсь, що живу в такому чудовому та красивому місті.

Микола Майданюк, учень групи №33.

За чотири роки свого проживання у Вінниці я вперше побувала на святкуванні Дня міста. Попередні роки у мене завжди знаходились важливі справи, але цього разу я виділила цілий день для прогулянки Вінницею. Вона видалась дуже цікавою та веселою. Ми з друзями пройшлися центральним парком, де проводилися цікаві конкурси, виступи, презентації та змагання. Людей було дуже багато, просто не проштотувались.

Запам'ятались квіткові композиції, інсталяції та картини, біля яких можна було сфотографуватись.

Атмосфера не тільки у парку, а й у всьому місті була дуже святковою та позитивною, всі люди усміхались та раділи надзвичайному святу.

Аліна Задорожна, учениця групи №33

Є в Україні місця, які і в наш час змогли зберегти свій давній вигляд – місця, в яких донині живе запах старовини, а багатоваківа історія нагадує про себе на кожному кроці. Одним з таких місць, безумовно, є місто Вінниця. Петро Чайковський і Максим Кашпіровський, Симон Петлюра і Максим Кривоніс, Іван Богун і Микола Пирогов – це далеко не повний перелік відомих людей, пов'язаних з цим величним містом.

Саме слово «Вінниця» має походження від старослов'янського «вьно», що раніше означало «дар». Також існують версії, що це місто названо подібним чином через винокурні, де варилося пиво, а також через річку Винничку. Перші ж документальні звістки про це місто відносяться ще до 1396, до часів Владислава Ягайла, який під час передачі західного Поділля відділив це місто від інших і зберіг його у своїй владі.

Вінниця здавна була містом багатьох національностей і безлічі релігійних конфесій. Протягом довгих століть тут пліч-о-пліч проживають українці і росіяни, поляки і євреї, православні та католики, протестанти та юдеї. Всі вони вклали свою лепту в зовнішній вигляд міста та його становлення.

Багате історичне минуле не могло не позначитися на кількості пам'яток і цікавих місць. На думку самих городян, візитною карткою Вінниці є арка центрального входу до ЦПКіВ імені Горького – споруд-

Екскурсія Вінницею

да, зведена ще в 1961 році, що увіковічила перший політ людини в космос.

Любителів більш давньої історії не залишить байдужими комплекс фортифікацій і релігійних будівель XVII – XVIII століття – так звані «Мури». Знаходячись в центрі Вінниці, вони включають в себе Свято-Преображенський кафедральний собор і Єзуїтський монастир – істинних свідків давнини, які пережили не одне покоління.

Недалеко від центру міста також знаходиться «Ієрусалимка» – старовинний єврейський квартал, заснований ще в XVIII столітті, що нині є частиною сучасного міста. Тут ви зможете побачити сліди знаменитого містечкового бароко Західного Поділля

– вельми цікавого стилю, який досить рідко зустрічається в наші дні в Україні.

Якщо ж ви цікавитесь знаменитими особистостями і хочете більше дізнатися про їхнє життя, то й тут Вінниця вас не розчарує. У місті є музей-садиба Пирогова, будинок Брусилова, будинок-музей Коцюбинського та безліч інших будівель, що свого часу приймали у себе людей, які тим чи іншим чином вплинули на історію.

Тих же, кого не залишають байдужими події Великої Вітчизняної війни, зацікавлять руїни знаменитої ставки Гітлера «Вервольф», що знаходиться біля села Стрижавка, що приблизно у 8 кілометрах від міста. Як стверджують історики, саме в цьому місці

підписали відому директиву №45 про взяття Чорноморського узбережжя Кавказу, Сталінграда і наступного наступу на Баку.

Вінниця, без сумнівів, місто древнє і багате історією. Але не тільки старовиною може воно вас вразити. Вінниця – це ще й сучасний діловий центр, в якому цілодобово кипить життя. На доказ цього, мабуть, можна навести найбільший в Європі плаваючий світломузичний фонтан, який був урочисто відкритий 4 вересня 2011 року. Встановлений прямо у відкритому водоймищі на річці Південний Буг, він здіймається на висоту 60 метрів. Цей величний фонтан, робота якого супроводжується музичним і лазерним шоу, здатний подарувати незабутню насолоду всім любителям прекрасного. Недарма наше місто двічі поспіль визнавалось найкращим містом України.

Можна ще багато розповісти про це чудове місто, про його величчя споруди та цікаву історію, але ніяка розповідь не замінить тих вражень, які ви зможете отримати, побачивши все це на власні очі. Вінниця – одне з тих міст, що ніколи вас не розчарує.

Любіть своє місто, примножуйте його багатства, творіть гарну історію!

В.С.Кермаш, викладач суспільних дисциплін

1910

2017

СПОРТИВНА ГОРДІСТЬ ВМВПУ-2017

8 вересня до Дня фізичної культури і спорту у ВМВПУ було проведено урочисте засідання фізкультурних активів училища, на якому підводились підсумки роботи за 2016-2017 навчальний рік. Нагороди отримали більше шістдесят наших кращих учнів.

Усі вони відстоювали честь навчального закладу на спортивних змаганнях різних рівнів, досягали високих результатів, виборювали призові місця і були нагороджені грамотами та грошовими преміями. Ці учні – наша спортивна гордість, успішне майбутнє України.

Фізкультурний актив училища:

Альона Андрушак, Вікторія Шмигарьова, Владислав Півторак, Геннадій Барбаш, учні групи №1; Олена Тартинська, учениця групи №2; Дмитро Сідлецький, Владислав Бойко, Володимир Гончарук, Назарій Чернявський, учні групи №4; Роман Головачов, Дмитро Черватюк, учні групи №7; Руслана Цимбал, учениця групи №10; Анна Кравцова, Ростислав Дяченко, учні групи №16; Анастасія Лавренюк, Ольга Кирилюк,

учениці групи №18; Олександр Кулик, Олександр Буренко, Інна Кришталь, Артем Полтораков, Іван Потужний, учні групи №23; Валерія Станіславова, учениця групи №29; Сніжана Сайгушева, Микола Майданюк, Олександр Волкотруб, Микола Олійник, Олег Пронченко, учні групи №33; Олена Лавренюк, Крістіна Демчук, учениці групи №34; Владислав Нікрасевич, Сергій Пасека, учні групи №35; Денис Цвіток, Владислав Гудемчук, учні групи №39; Вікторія Леонтєва, Марія Власенко, Юлія Єремєєва, Максим Єлесеєв, Надія Щербань, Даша Шарова, учні групи №41; Євген Вергелес, Антон Керпань, Владислав Бондаровський, Ашот Гукасян, Дмитро Підгаєцький, Вікторія Москалюк, Вадим Берлюк, Олег Сулима, Ярослав Яковенко, учні групи №42; Віталій Лех, Андрій Пустовий, Олександр Загоруйко, Артем Крикливий, учні групи №44; Віталій Голубенко, Ілля Лежепек, Дмитро Кучанський, учні групи №45; Олена Городинець, Анна Лучко, Вікторія Сидоренко, Юлія Голубенко, Надія Галайчук, Яна Панасенко, Віталій Столяренко, учні групи №48.

Розвиток фізкультури і спорту, формування здорово-

го способу життя стають державним завданням. Заняття фізкультурою загартовують не тільки тіло, а й дух людини, допомагають розвивати такі якості як воля, цілеспрямованість, наполегливість, почуття товариства, благородство. Сильна духом і тілом людина завжди захистить слабшого, допоможе в біді, не відступить перед труднощами, не зрадить друга, зуміє відстояти свої ідеали і принципи. Саме тому ми щиро вдячні подвижникам, вчителям, тренерам і наставникам, які гартують у своїх вихованців прагнення перемагати і знову йти до незвіданих висот.

Дорогі учні та колеги! Нехай фізична культура і спорт стануть вашими союзниками на все життя, принесуть вам радість і енергію, відчуття вічної молодості. Бажаємо всім міцного здоров'я, успіхів, наполегливості та перемог в усіх справах! Нехай щастить усім, хто присвятив своє життя спорту, популяризації та розвитку сфери фізичної культури.

Вдалих стартів, досягнення нових життєвих і спортивних висот!

В.В.Петелько, керівник фізичного виховання

III МІСЦЕ У ФУТБОЛЬНОМУ ТУРНІРІ

Щорічно до нашого навчального закладу вливається велика кількість першокурсників. Серед них є багато юнаків і дівчат, які захоплюються спортом. Перед викладачами фізичного виховання і керівниками спортивних секцій стоїть нелегка задача: знайти ті «зірочки», які потім будуть гідно представляти ДПТНЗ «ВМВПУ» на змаганнях різного рівня: від училищних до всеукраїнських.

Усім відомо, що спортом №1 в Україні є футбол. У ДПТНЗ «ВМВПУ» цьому виду спорту приділяється велика увага. Учні протягом всього навчального року проводять різноманітні змагання та турніри.

Щорічно на початку навчального року Вінницька обласна федерація футболу проводить турнір з футболу серед дівчат, присвяченого до Дня фізичної культури і спорту, де наша збірна дівчат також взяла участь.

Усе відбувалося на базі Вінницького ВПУ сфери і послуг, і потрібно відмітити, що рівень проведення змагань був досить високим. У турнірі взяли участь чотири команди: ВО ДЮСШ Блохіна-Беланова, Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж (ВГПК), ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ»

та об'єднана команда (Вінницький медичний коледж і Вінницьке ВПУ №19). За жеребом змагань наша команда зіграла з досить сильною командою ВО ДЮСШ Блохіна-Беланова, яка бере участь у чемпіонаті України з футболу. Для наших дівчат гра розпочалася не досить вдало, але наша команда не впала духом.

Отримавши рекомендації та вказівки, наші учениці вийшли на другу гру емоційно «зарядженими», де зустрілись з командою Вінницького ВПУ №19. У першому таймі наша команда майже відразу «повела» рахунок, скориставшись невдалими діями захисників в обороні. У другому таймі Анастасія Лавренюк подвоїла рахунок «красенем-голом», який забила з середини поля. Завдяки старанням та наполегливості наших дівчат, ми здобули перемогу над гідним суперником, посівши третє місце в турнірі.

До складу команди ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» увійшли:

Вікторія Сидоренко – капітан команди, учениця групи №48, Анна Лучко, учениця групи №48, Катерина Завальнюк, учениця групи №25, Олена Лавренюк, учениця групи №34, Вікторія Шмигарьова, учениця групи №1, Марія Власенко, учениця групи №41, Анастасія Лавренюк, учениця групи №18, Ольга Максимчук, Анна Стукова, учениці групи №12, Тетяна Курдибаха, учениця групи №17, Тетяна Шевчук, учениця групи №8, Анна Стукова, учениця групи №12, Людмила Романюк, учениця групи №24, Руслана Цимбал, учениця групи №10.

Користуючись нагодою, хочу закликати учнів нашого училища приєднуватися до нашої команди.

Мені б дуже хотілося, щоб спорт у нашому училищі процвітав, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

Р.В.Моргун, викладач фізичної культури

Двічі серед перших

Павло Мельничук – учень II курсу групи №1, який навчається за професією «Кухар. Кондитер».

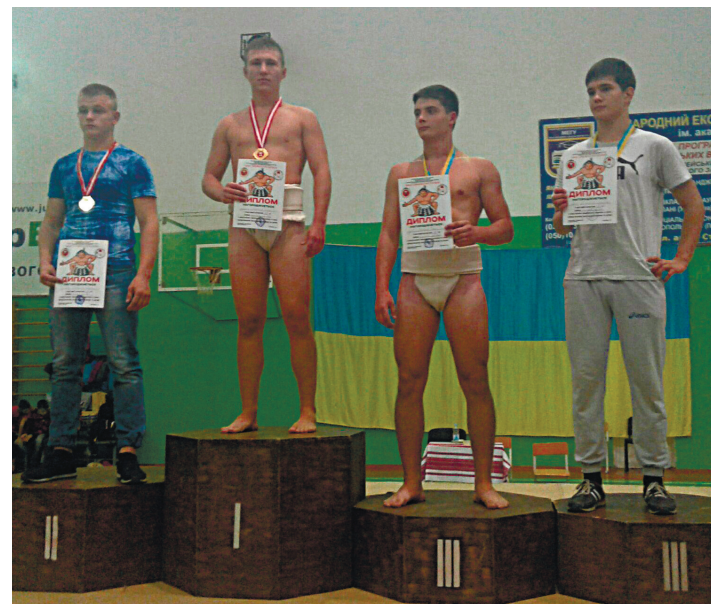
Проживає Павло у м. Вінниці. З 15 років юнак почав професійно займатися СУМО і систематично брати участь у змаганнях не лише в області, а й в Україні. Тренується у молодіжній дитячій юнацькій спортивній школі №5. Його тренери – Світлана Анатоліївна Тросюк та Важа Шотайович Даіаурі – покладають на Павла великі надії.

З 22 по 24 вересня 2017 року хлопець брав участь у змаганнях Чемпіонату України з СУМО серед юнаків у ваговій категорії 85 кг, що проходив у м. Рівне. Павло зайняв I місце серед юнаків та III місце серед юнаків у командних змаганнях.

На майбутнє Павло Мельничук планує виграти кубок України по боротьбі СУМО серед дорослих та готується до чемпіонату Європи у Молдові.

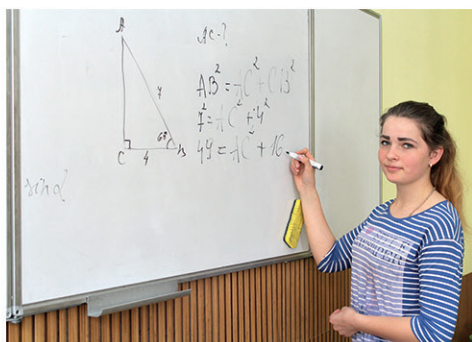
Тож, побажаємо йому сил, мужності, витримки та омріяної перемоги!

В.С.Прядун, майстер виробничого навчання

Зі шкільної лави – на студентську

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодкіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексійко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються в порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів відповідають
за добір і точність наведених фактів і даних, інших
відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з
точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення №17 75 07
Тираж: 1000 шт